

at regnskabet laves om. I stedet stilles der (ved for store hensættelser) krav om tilbageførsel året efter.

Det foreslås samtidig, at den vedtagne, men ikke ikrafttrådte regel om, at de statslige told- og skatteforvaltninger skal fremsætte anmodningen senest 1 år efter indkomstårets udløb ændres til, at anmodningen skal fremsættes senest 1½ år efter indkomstårets udløb. Begrundelsen er, at gennemgangen af selskabernes selvangivelser i mange tilfælde først påbegyndes i september eller oktober, dvs. et halvt år eller mere efter indkomstårets udløb, hvorfor den nuværende frist er for kort.

Det skal bemærkes, at skattemyndighederne udover adgangen til at anmode Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om at foretage en kontrol, efter de generelle regler i skattekontrolloven i forbindelse med ligningen har adgang til at kræve indsendelse af det regnskabsmateriale, der ligger til grund for de foretagne nedskrivninger og hensættelser, herunder specifikation af, hvorledes den samlede hensættelse er sammensat/grupperet, oplysninger om enkeltssager m.v.

Derudover er det et krav, at finansieringsinstituttet sammen med selskabets selvangivelse og dermed senest den 30. juni, indsender en erklæring afgivet af en statsautoriseret revisor, hvorved det attesteres, at de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser er opgjort i overensstemmelse med reglerne i årsregnskabslovens afsnit V, herunder at selskabet har kalenderåret som regnskabsår. Kravet er begrundet i, at finansieringsinstitutter modsat penge- og realkreditinstitutter ikke er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Der er derfor behov for en anden kontrol af, at de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser er opgjort i henhold til de gældende regnskabskrav. Det er i forvejen et krav, at finansieringsinstituttets årsrapport revideres af en statsautoriseret revisor, og ved ikke at være underlagt Finanstilsynets tilsyn, er finansieringsselskaberne friholdt for at skulle betale bidrag til Finanstilsynet, således som penge- og realkreditinstitutter ellers er forpligtet til.

Erklæringen fra den statsautoriserede revisor skal endvidere indeholde en angivelse af, om selskabet opfylder betingelsen vedrørende hovedvirksomhed.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer forventes inddraget i den nærmere udformning af den erklæring, der skal afgives.

Endelig foreslås det, at der indsættes en hjemmel for henholdsvis Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til at kunne indhente oplysninger fra filialer af udenlandske kreditinstitutter og finansieringsinstitutter i de situationer, hvor Told- og Skattestyrelsen

har anmodet Finanstilsynet/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om på Told- og Skattestyrelsens vegne, at kontrollere størrelsen af nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. i sådanne institutter.

Med bestemmelsen indføres der en pligt for filialer af udenlandske kreditinstitutter og de finansieringsinstitutter, der har valgt at anvende reglerne om hensættelsesfradrag, til at give de oplysninger, som er nødvendige for, at Finanstilsynet/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan foretage den kontrol, som Told- og Skattestyrelsen har bedt om. Endvidere indføres der mulighed for, at Finanstilsynet/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til de pågældende filialer og finansieringsinstitutter.

Reglen i lov om finansiel virksomhed § 347, stk. 1, 2. pkt. begrænser oplysningspligten for filialer af udenlandske kreditinstitutter, idet henvisningen til bestemmelser fastsat i direktiver betyder, at det ikke er alle typer af oplysninger, men f.eks. kun statistiske oplysninger, oplysninger om overholdelse af reglerne om god skik m.v., som filialen er forpligtet til at afgive. På den baggrund foreslås det, at § 347, stk. 1, 2. pkt. ikke skal finde anvendelse, da reglen vil afskære mulighed for at få de oplysninger, som er relevante for den kontrol, der skal foretages.

Til nr. 4

Det foreslås, at lov nr. 911 af 16. december 1998, og dermed reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser for penge- og realkreditinstitutter samt finansieringsselskaber skal træde i kraft den 1. januar 2004.

Som loven er udformet nu fastsættes tidspunktet for lovens ikrafttræden af skatteministeren. Det vil sige ved efterfølgende udstedelse af en ikrafttrædelsesbekendtgørelse. Baggrunden for dette er, at lovens ikrafttræden er betinget af Europa-Kommissionens godkendelse. Reglen om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser indebærer en fremrykning af fradragstidspunktet i forhold til hovedreglen, hvorfor det kan diskuteres om ordningen udgør en form for statsstøtte. Da Kommissionen ved brev af 27. maj 2003 har godkendt loven med de tilføjelser, der foreslås ved nærværende lovforslag, er der ikke behov for den hidtidige ikrafttrædelsesprocedure med udstedelse af en bekendtgørelse.

Da de omhandlede institutter m.v. har eller skal have kalenderåret som regnskabsår, er ikrafttræden foreslået til den førstkommande 1. januar, dvs. 1. januar 2004.